

อังกฤษเวอร์ชัน 'ง่าย' สำหรับเด็กไทย

**วารากรณ์
สาปโกศล**

มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี VARAKORN@DPU.AC.TH

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบ้านเราเป็นปัญหาใหญ่ เด็กเรียนกันมา 9-12 ปี ยังอ่านเข้าใจได้ไม่กี่ประโยค ข้อเขียนนี่จะไม่พูดถึงเรื่องปวดหัวที่ทุกคนมาถามแล้ว แต่จะนำเสนอข้อมูลที่น่าจะเป็นที่รู้จักกันมากและขอเสนอมุมมองใหม่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่อาจเป็นประโยชน์

ต้องยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่ง่าย การสะกดตัว การออกเสียงกฎไวยากรณ์มีข้อยกเว้นมากมาย ครูที่รู้ภาษาอังกฤษดีมีอยู่น้อยมากในโรงเรียนของเรา

ถ้าเจียดเงินจากรถไฟฟ้านาฬิกาเป็นเงินเดือนเพิ่มให้ครูทั่วประเทศ ให้ทุกคนได้เพิ่มสักครึ่งเท่าและครูสอนภาษาอังกฤษได้เพิ่มสักหนึ่งเท่า อาจเป็นหนทางหนึ่งประกอบการแก้ไขปัญหาคอนไทยอ่อนอังกฤษ แต่จะเป็นมรรคผลอีกหลายปีกว่าที่ผลตอบแทนจะดึงดูดให้คนสนใจมาเรียนภาษาอังกฤษกันจริงจังและไปเป็นครู

มีหนทางหนึ่งที่สั้นกว่าและอาจได้ผลกว่า ดังที่มีการทำอยู่แล้วในบางส่วนของโรงเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจีนและญี่ปุ่นในขณะนี้

นั่นก็คือไม่เรียนภาษาอังกฤษเวอร์ชัน "ยาก" ดังที่เรียนกันในปัจจุบันที่ต้องเรียนคำศัพท์นับพันๆ คำ มีคำกริยาเป็นร้อยๆ คำ ไวยากรณ์ซับซ้อน ฯลฯ หากหันมาเรียนภาษาอังกฤษเวอร์ชัน "ง่าย" หรือฉบับย่อซึ่งก็มีชื่อเฉพาะว่า Basic English (BE)

BE ซึ่งเป็นภาษาที่สร้างขึ้นเก่าแล้วแต่มาเรียนกันใหม่มีมโนคติค้นขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ. 1930 มันคือคำที่อยู่ทุกหนทุกแห่งก็เจียบหายไป บัดนี้มีการปิดฝุ่นขึ้นมาใช้ในยุคที่มีคนเรียนภาษาอังกฤษนับร้อยล้านคนในปัจจุบัน จนเชื่อกันว่าก่อนกลางศตวรรษนี้จะมีคนใช้ภาษาอังกฤษถึง 1 ใน 3 ของพลเมืองโลก ซึ่งอาจมีถึง 7 พันล้านคน ในตอนนั้น

นักภาษาศาสตร์คนสำคัญคนหนึ่งของโลกคือ Charles Kay Ogden ได้ประดิษฐ์ภาษาอังกฤษเวอร์ชัน "ง่าย" ขึ้นให้ใช้กัน โดยตั้งใจให้เป็นภาษากลางของโลก หลักการสำคัญคือตัดคำและการใช้คำที่ฟุ่มเฟือยออกไป ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ

มาตรฐานเพียงแต่ขีดวงของการใช้ไวยากรณ์ให้แคบลงเหลือเพียง 10 ข้อ

จากศัพท์นับพันนับหมื่นคำ Ogden กำหนดให้ใช้ใน BE เพียง 850 คำ โดยเลือกมาจากงานวิจัยที่ยาวนาน จนมั่นใจว่าเป็นคำที่ทรงพลังในภาษาอังกฤษ คำเหล่านี้แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มแรกคือคำที่เกี่ยวกับ Operation (100 คำ) เช่น come, get, keep, eat ฯลฯ

คำที่เป็นสิ่งของ(ทั่วไป) 400 คำ เช่น account, air, animal, liquid, process ฯลฯ

คำที่เป็นสิ่งของ(รูปภาพ) 200 คำ เช่น baby, bag, monkey, station, spoon, stamp, ฯลฯ

คำที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือความสามารถ(ทั่วไป) 100 คำ เช่น able, black, beautiful, free, private, sharp, warm ฯลฯ คำที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือความสามารถ(ค่าตรงกันข้าม) อีก 50 คำ เช่น bad, certain, bitter, delicate, wrong, short ฯลฯ

Ogden ไม่ได้เปลี่ยนการสะกดคำใหม่ หรือให้ความหมายใหม่แก่คำเหล่านี้ หากจำกัดขอบเขตของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการใช้ tenses ต่างๆ เพื่อให้สามารถศึกษาได้ง่าย และนำไปสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งยังไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษเวอร์ชัน "ยาก" ต่อไป คำศัพท์และกฎกติกาที่เขากำหนดขึ้นนั้นทำให้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ง่ายกว่าเดิมมาก ไม่เย็นเยื่อและยากโดยไม่จำเป็น

เขาเชื่อว่าสำหรับคนที่คุ้นเคยกับภาษายุโรป สามารถเรียนรู้ BE ได้ภายในเวลาเพียง 40 ชั่วโมง สำหรับคนไทยเราอาจต้องใช้เวลามากกว่านั้นแต่ผมเชื่อว่ายิ่งไม่กี่ปี 12 ปี ถึงแม้จะใช้เวลานั้นกว่าแต่ภาษาอังกฤษก็น่าจะอ่อนปวกเปียก ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างแน่นอน

Ogden ตั้งใจให้ BE เป็นภาษาที่สองสำหรับคนทั่วโลก สื่อสารกัน ในปี 1944 ประชาชนาธิบดีแฟรงกลิน ดีลาโน รูสเวลต์ ได้เขียนโน้ตถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีเนื้อความว่า BE มีประโยชน์ในการนำไปใช้ และค่อนข้างง่ายสำหรับผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ

และเขียนต่อไปว่า "ถ้าคุณ Molotov (รมต.ต่างประเทศโซเวียต) และ Eden (รมต.ต่างประเทศอังกฤษ) ได้เรียนรู้ BE ด้วยและถ้าสตาลิน เจียง ไค เช็ก และผมได้เรียนรู้ BE ด้วยแล้ว การประชุมตกลงของเราจะง่ายกว่านี้มากมาย และเห็นโดยเห็นดีน้อยกว่านี้อีกมากนัก เพราะจะได้ไม่ต้องเจรจาผ่านล่าม"

ใน ค.ศ.1943 วินสตัน เชอร์ชิล นายกรัฐมนตรีอังกฤษได้กล่าวกับ The Committee of Ministers ที่ตั้งขึ้นมาพิจารณาเรื่อง BE ว่า “Basic English มิได้ถูกสร้างขึ้นสำหรับคนใช้ภาษาอังกฤษตามปกติ หากตั้งใจช่วยคนอื่นจำนวนมากในโลกที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ”

อย่างไรก็ดี เมื่อเชอร์ชิลหลุดจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อช่วงต้นของยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ความสนใจ BE ในระดับผู้นำก็ลดลงไปด้วย ถึงแม้คณะรัฐมนตรีอังกฤษจะมีมติใน ค.ศ.1947 ว่าควรส่งเสริม BE ก็ตาม

Ogden เกิดใน ค.ศ.1889 ถึงแม้จะเจ็บป่วยด้วยโรครุมชาติตั้งแต่เด็ก ๆ แต่ก็ต่อสู้อจนเรียนจบจากเคมบริดจ์ เป็นนักภาษาศาสตร์ผู้ตั้งใจทั้ง BE ซึ่งเป็นสิ่งสร้างสรรค์ไว้ในโลก หลังจาก BE เป็นที่สนใจของชาวโลกก็ได้มีการตั้ง Basic English Foundation ขึ้นในปี 1947 โดย Ogden เป็นประธานและโอนสิทธิ์ความเป็นเจ้าของให้แก่ยูเอสเอในปี 1948 ใน ค.ศ.1957 Ogden ก็ตายด้วยโรคมะเร็ง

ผู้ที่สืบทอดการเผยแพร่ BE ของ Ogden ก็คือ Ivor Richard ผู้ทดลองใช้ BE ในจีนอยู่หลายปี ผู้ปู่ในปัจจุบันก็มีการเรียนการสอน BE กันในชื่อของ Every Man's English โดยมี Yuzuru Katagiri และเพื่อนเป็นผู้สนับสนุน

ในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ในหลายประเทศกำลังหันกลับมาพิจารณา BE ซึ่งเป็นเวอร์ชัน “ง่าย” ของภาษาอังกฤษที่นายกรัฐมนตรีอังกฤษอีกคนคือ Neville Chamberlain ให้การสนับสนุนและนักเขียนอังกฤษคนสำคัญ คือ George Bernard Shaw ก็ให้ความสนใจงานประพันธ์สำคัญที่เขียนในภาษา BE ก็มีมากมาย และมีแม้กระทั่งไมเบิล

Ogden ไม่ได้ตั้งใจเขียนประดิษฐ์ BE ขึ้นมา หากเป็นผลงานจากการศึกษาวิจัย-เลือกคำที่มีพลังและชัดเจนไวยากจนโดยยึดโยงกับภาษาอังกฤษมาตรฐาน ทั้งหมดนั้นมุ่งเน้นไปที่ความง่ายในการเรียนรู้ การสอนและประสิทธิภาพในการสื่อสารเป็นสำคัญ

ถ้ามีอาจารย์ภาษาอังกฤษท่านใดสนใจลองดูที่ diac.com/-entente/basicpg.html ซึ่งเป็นข้อมูลหลักของชื่อเขียนนี้ และสามารถค้นหา Basic English Institute ที่เป็นหลักของการสอน BE ในปัจจุบันได้จาก Google

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณ Bill Templer จากครั้ง ผู้แนะนำให้รู้จัก BE ในหนังสือพิมพ์ The Nation เมื่อเร็วๆ นี้

ภาษาอังกฤษเราแยกกันขนาดหนักแล้ว ช่างร้ายมีวุ่นเหินหนทางเดิมอยู่ก็คงจะไม่ทันกันเป็นแน่ เมื่อเรียนเวอร์ชัน “ยาก” แล้วไม่ได้ดี น่าจะลองพิจารณา BE กันดู